



Akkor beszéljünk a korrupcióról ?szintén!

2026 május 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Korrupció, korrupció, korrupció – az országépít? kormányzás elmúlt b? másfél évtizedben folyamatosan ezzel a szóval ütötték a nemzeti kormányt. Szajkózta boldog-boldogtalan, számító áruló írástudó és fölhergelt írástudatlan, és végül bármi épült, bárki kapott bármilyen segítséget, az a mesterségesen kialakított hamis közérületben korrupció lett, amit egy mondatban tucatszor is elismétl? pörg? nyelv? közvéleménycsinálók lendületükben

és indulatukban gyakran egy r-rel ejtettek ki. Az elt?n? r bet?k mindenesetre fölkelthették volna azok figyelmét, akiknek van füle a köztudomásúlag az ördög lakhelyeül szolgáló részletekre – Csurka István történelmi iv? lényeglátató esszét tudott volna kerekíteni – hogy képzavarral éljünk – a lenyelt r bet?k lopakodó térfoglalásáról, de mi itt most megállunk, mert másra hívjuk fel a figyelmet.

El?ször is arra, hogy a nemzetépítéshez nélkülözhetetlen, 1945 után tudatosan szétvert, megsemmisített, személyes képvisel?iben gyakran egyszer?en legyilkolt magyar nagy?ke felépítésének m?ve természetszer?leg megkívánja e nagy?ke támogatását, vagyis az idegenekkel szembeni protekciót.
Másodszor pedig arra, hogy ez véletlenül sem korrupció.

Utóbbi jogtalan el?ny megszerzését célzó vesztegetés, vagyis b?ncselekmény, el?bbi viszont, hangsúlyozzuk, nemzetépítés. És persze a politikai hatalom hátrországának szilárd biztosítása. A történelemkönyvek a régi id?k királyainak jeles erényei közé sorolják azon uralkodói képességet, mellyel az ellenük feneked? bárókat, hogy úgy mondjuk, semlegesítették, a hozzájuk h?ségeseket pedig ranggal, birtokkal, el?jogokkal jutalmazták. Ilyen a politika, mindig ilyen volt, és mindig ilyen lesz, mert az emberi becsvágy, gyarlóság, haszonlesés, más megközelítésben érdekérvényesítési útkeresés, megint csak más szemszögb?l pedig a minden meghatározó szerepl? kölcsönösen el?nyös egyensúlyának, kortárs kifejezéssel a nemzeti együttm?ködés rendszerének megteremtése ezt követeli.

[Ezt több mint hét évvel ezel?tt megírtuk](#), kár, hogy nem beszéltünk róla sokkal többet, sokkal hangosabban, sokkal közérthet?bben. Így aztán azok interpretálták, akiknek nem a valóság megértetése volt az érdekük és a feladatuk...

De ne tagadjuk el, korrupciós b?ncselekmények is történtek a nemzeti kormányzás idején is. Az „is” szócska hangsúlyos, s?t, kulcsfontosságú. Korrupció ugyanis volt, van és lesz.

A tilosban járó ügyeskedés, a lekenyerezés, a pénzzel, vagyonnal, pozícióval vett és azokért összeesküvés-szer?en adott el?nyök végigkísérték az emberiség ismert történetét. Senki, a legnagyobb tudású történészek sem tudnak olyan korszakot említeni, amely mentes volt a valódi korrupciótól. Különböz? körz?vel-vonalzóval-szögmér?vel kiagyalt valóság-, tehát életidegen ideológiák idealista megszállottjai ugyan álmodozhatnak hótiszta társadalomról, de **az efféle ráér?s fotelforradalmárok alkalmasint még veszélyesebbek, mint maga a korrupció.** És ez nem cinizmus, hanem évszázadok tapasztalatain alapuló rezignált valóságismeret.

Ha tehát axiómaként fogadjuk el, hogy korrupció volt, van és lesz, akkor azt nagyjából úgy tekinthetjük, mint valamely megmásíthatatlan természeti adottságot. Ami ellen persze igyekezni kell a lehet? legfelkészültebben védekezni, megel?zend? a legsúlyosabb károkat, de attól még a hurrikán, az árvíz, a földrengés megérkezik. Tudjuk, hogy jön, utáljuk, próbáljuk minimalizálni a károkat, de nem tudjuk megakadályozni.

Ebb?l következik, hogy a korrupció vádját ordítva kampányolni pusztá színjáték. Hatásos lehet, persze, mert a korrupció erkölcstelen, káros, b?nös. De az a helyzet, hogy a ma ismert és általánosan elfogadott, legalábbis megszokott nyugati világ eleve megsokszorozza és szétteríti az intézményes korrupciót, mivel „*a demokráciákban soha nem sejtett elhivatalosodás indult meg, és ez a társadalom minden területére kiterjed*” – állapítja meg Hamvas Béla *Értekezés a közigazgatásról* cím? esszéjében.

Így tehát szemérmetlen hazugság az a tétel, hogy 2010-t?l 2026-ig soha nem látott, feneketlen méret? korrupció tombolt Magyarországon; aki ezt állítja, nem csak a történelmet hamisítja meg bármiféle tényszer? bizonyíték nélkül, és nem csak hazánk újragyarmatosítását próbálja elfedni harsogó propagandájával, hanem fölmenti visszamen?leg a korábbi szocialista-liberális kormányzás id?szakát, noha annak számos fontos embere végezte börtönben éppenséggel bizonyított korrupciós b?ncselekmények miatt. És fölmenti jó el?re a most hivatalba lépett liberális, globalista gyarmati adminisztrációt egészében és embereiben is minden b?n alól. Akárcsak a helytartótanács f?népbiztosát a mentelmi jog.

Ágoston Balázs - www.demokrata.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen



„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló